

illust : Pakkie Davie story : นนุญนุญ

Dear JaYou_

แต่ละมือ
แต่ละเคย์บอร์ด

Dear
JaYou-
แต่ละมือ
แต่ละไถยร์

story : IIUUUUUU

ลำดับที่ 310

Dearjyou_ แต่ละมือ แต่ละเดย์

ผู้เขียน : แอมแอม

พิมพ์ครั้งแรก : มกราคม 2569

ราคา 325 บาท

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

สำนักพิมพ์ Deep

4/11 หมู่ 11 ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120

ISBN : 978-616-00-5384-1

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสหพรบิลเลียนกรุ๊ป จำกัด

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลกิตสถาวร

กรรมการผู้จัดการ : ดร. สุภัคชญา โลกิตสถาวร

ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการบริหาร : เจตยา โลกิตสถาวร

รองบรรณาธิการบริหาร : วสันต์ พร้อมมิตรญาติ ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : พชรี แต่แดงเพชร

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิขะไชย หัวหน้ากองบรรณาธิการคัสตอร์นวนิยาย : พัชรพร บุญส่ง

หัวหน้ากองบรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศรัณย์รัชต์ เชียงไกรเวช

บรรณาธิการเล่ม : วิไลวรรณ ไยดี

ออกแบบปก : อนุรักษ บัวกิ่ง ปก/ภาพประกอบ : Pakkie Davie

รูปเล่ม : สุพิน มาลัยทอง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสหพรบิลเลียนกรุ๊ป จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6

กองบรรณาธิการ : spbbooks@hotmail.com ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

กองบรรณาธิการคัสตอร์นวนิยาย : satapornbooks.editor@gmail.com

www.satapornbooks.com

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือใหม่ให้ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืน

พร้อมระบุรายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน หรือ โทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 41

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้พิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

กระดาษถนอมสายตากรีนรีด

• อนุชนตา • ปากกียา • กล้วยไม้

Made in Thailand

จากใจนักเขียน

สวัสดีค่ะทุกคน

แบบแบบเองค่า นักเขียนหน้าใหม่(?) วันนี้มาพร้อมนิยายที่อยากเขียนมาเนิ่นนานหลายปีแต่ไม่ได้เขียนสักที นิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอีสปอร์ตแต่ไม่ใช่เส้นเรื่องหลัก อาจมีศัพท์เกมบ้างนะคะ แต่ใครไม่เล่นเกมก็อ่านเข้าใจค่า

วันนี้ดีใจมากที่ได้มาแนะนำ ไร้พ่าย กิจโกนจา ให้ทุกคนได้รู้จัก พระเอกคนนี้ขึ้นแทนลูกรักของแบบอีกคนหนึ่งเรียบร้อยแล้ว ก็ชอบชื่อเขามาก ไร้พ่าย ที่ไร้พ่ายสมชื่อ แพ้อย่างเดียว แพ้น้องเดียว ทั้งยังมีก๊างขวางคอบระดับพระเอกซูเปอร์สตาร์ให้คนอ่านได้หัวเราะกัน รับรองว่าเป็นนิยายฮีลใจนักอ่านอีกเรื่องแน่นอน

ดีใจที่ได้เจอทุกคนอีกครั้งนะคะ

แบบแบบ

หมายเหตุสำนักพิมพ์

นวนิยายเรื่องนี้มีการใช้ภาษาปาก ภาษาสแลง และคำหยาบ
เพื่อความสมจริงตามยุคสมัยที่ปรากฏในเรื่อง
และเพื่อสะท้อนบุคลิกของตัวละคร
รวมถึงเพื่อให้ได้อรรถรสทางภาษาเท่านั้น
ผู้เขียนและสำนักพิมพ์มิได้มีเจตนาด้านลบแต่ประการใด

“หนังสือและการอ่านคือชุมพลแห่งความคิดสร้างสรรค์”

Q : ทำไมถึงซื้อไร้พ่าย

ไร้พ่าย : แม่ตัวจริง (มักเขียน) ติดซีรี่ย์จนตอนตั้งชื่อ
เลยได้ชื่อนี้มาครับ
เป็นไร้พ่ายที่มีน้องชายชื่อไต้หล้า เบี้ยวเนอะ

Q : คิดว่าเดียร์ตอนมัธยมชอบตัวเองที่ตรงไหน

ไร้พ่าย : น่าจะเพราะเล่นกีฬาเก่ง?
ช่วยเดียร์ตัวก่อนสอบทุกเทอม ใช่มั้ย
เดียร์ : ผิดเลย จริงๆ ชอบตอนพี่พ่ายอ่านเลกเชอร์ตัวสอบ
ที่เดียร์ทำให้ต่างหาก
ไร้พ่าย : ...

Q : แล้วเดียร์คิดว่าพี่พ่ายชอบเดียร์ตรงไหน

เดียร์ : เพราะเป็นเด็กเบิร์ตใส่แว่นแกล้งง่ายหรอ
ไร้พ่าย : พี่เคยแกล้งเดียร์ตอนไหน
เดียร์ : ทุกตอนนั่นแหละ!
ไร้พ่าย : ชอบทุกตรงครับ จบ

ดวิน

ด : แล้วไร้พ่ายคิดว่าทำไมพี่วิชไม่ชอบนายอะ

ไร้พ่าย : ก่อนจะไปหาเหตุผลกับใคร
เราต้องดูก่อนว่าเป็นปัญชาชนหรือปัญชาอ่อน

วิช : โอ้พ่าย โอ้... ปิบๆๆๆ ปิบบบ ปิบบบ (เซนเซอร์)

ด : ตัวใจเป็นคนขี้หึงไหม

วิช : ไม่เลยครับ เพราะผมเชื่อใจได้ เขาไม่ต้องหึงหรอก

ตัวใจ : ผมจัดการได้ครับ (ยิ้มมุมปาก)

ด : แล้วพี่วิชหึงตัวใจบ้างไหม

ตัวใจ : ไม่น่านะครับ

วิช : ใครบอก หึงตลอดนั่นแหละ แต่ยังไม่ทันทำอะไร
ตัวใจจัดการหมดเลย ไม่ปล่อยให้ใครมายุ่งเลย
ผมเลยหายหึงเร็วมากๆ

ตัวใจ : เหรอ? วันคราวหน้าไม่จัดการดีไหม

วิช : ไม่ได้ อย่าไรร้ายกับพี่เลยนะอะ

ไร้พ่าย

Prologue

ถ้าคุณเคยเห็นโฆษณาที่โด่งดังไปทั่วประเทศกับวลีเด็ด
ที่ว่า ‘เกิดเป็นลูกคนรวย ถ้าไม่ทำตัวหัว*** ยังไงก็ประสบความสำเร็จ’
เดียร์ไม่รู้หรอกนะว่าแม่งจริงไหม เพราะตอนนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จ
แต่ผลลัพธ์ในทางตรงข้ามบอกเลยว่า ‘แม่งโคตรจริง’

เดียร์ ดวิณ ดิษวัฒน์ ถูกจัดอยู่ในกลุ่มลูกคนรวย ชีวิตราบรื่น
ราวกับไร้อะไรด้วยกลีบกุหลาบ เกิดมาพร้อมทุกอย่างในชีวิต ตระกูล
ดิษวัฒน์ก็เป็นเจ้าของบริษัทนำเข้าส่งออกระดับประเทศ ผลการเรียน
ตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัยไม่เคยต่ำกว่า 3.98 จบจากโรงเรียน
ดังระดับประเทศ สอบเข้ามหาวิทยาลัยชื่อดัง หน้าตาพิมพ์นิยม
ยิ้มเก่ง เข้ากับคนง่าย มีเพื่อนเยอะ อารมณ์ดีมีน้ำใจ เป็นหลานชาย
คนเล็กของบ้าน เป็นหลานรักคุณยาย หลานโปรดคุณย่า ลุงป้า
น้ำอาอาปากกหนึ่งคำก็น้องเดียร์ สองคำก็น้องเดียร์ อีกทั้งลูกพี่ลูกน้อง
ส่วนใหญ่ก็อายุห่างกันเยอะ รวมญาติที่ใครๆ ก็รักใคร่เอ็นดู ทว่า
น้องเดียร์ตัวน้อยตั้งแต่อ่อนแอแต่ออก อยากได้อะไรก็ต้องได้ ไม่เคย

ได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจ ใคร ๆ ก็เข้าข้าง จะโลกจะจักรวาลก็หมุนรอบ ‘น้องเดียร์’ เกิดมาคงไม่เคยรู้จักคำว่าเสียใจ

แต่ความจริงแล้ว ‘น้องเดียร์’ วัยเด็กเรียนรู้ว่าต้องทำตัวแบบไหนคนถึงจะรักต่างหาก พ่อแม่เสียไปตั้งแต่ยังเล็ก เกิดมาเป็นหลานคนเล็ก ความรักจะถูกแบ่งมาให้สักแค่ไหนกันเชียว ที่ได้มาก็คือเศษเสี้ยวความสงสาร ถ้าอยากได้อะไรก็ต้องแย่งชิง ทว่าจะทำตัวร้ายกาจก็คงไม่มีใครชอบ กลัวตัวเองจะไม่ใช่ที่รักจนต้องหาสารพัดวิธีเท่าที่เด็กคนหนึ่งจะคิดได้เลยถูกงดออกมาใช้ ไม่ว่าจะคำพูดไพเราะ น้ำเสียงนุ่มนวล รอยยิ้มน่ารัก หรือบางครั้งก็ต้องบีบน้ำตา

โลกใบนี้ไม่มีอะไรได้มาง่าย ๆ ถ้าทำตัวนิสัยไม่ดีก็อย่าหวังว่าใครจะรัก พวกผู้ใหญ่ถึงชอบบอกให้เป็นเด็กดี ดังนั้นน้องเดียร์จึงเรียนรู้ว่าถ้าอยากได้อะไรก็ต้องหยิบนั่นให้คนอื่นก่อน อยากให้ญาติ ๆ รักก็ต้องเป็นเด็กดี อยากให้คุณครูรักก็ต้องตั้งใจเรียน อยากให้เพื่อนรักก็ต้องแบ่งขนม หลังจากนั้นทุกอย่างก็อยู่ในความควบคุม

ใช่...ทุกอย่างควรจะอยู่ในความควบคุม ถ้าไม่ใช่เพราะ ‘น้องเดียร์’ หลานรักดันไม่ทำตามตรงคอนเซ็ปต์บ้านรวย ทำตัวดี ๆ ดันอยากรวยทางลัด ประสบความสำเร็จด้วยทางด่วน หลงเชื่อเพื่อนสนิทไปลงทุนในแชร์ลูกโซ่ ไม่รู้ตัวด้วยซ้ำจนตำรวจตามมาถึงบ้านคนตระกูลดิฉันร้อนใจจนไฟลุก เส้นทางการเงินที่เดียร์อินไปให้แม่ขายสูงถึงห้าล้าน เรียกว่าเชื่อเพื่อนจนเกลี้ยงบัญชีเงินเก็บกระปุกหมู

การสืบสวนขยายเป็นวงกว้าง ผู้เสียหายรวมกันกว่าพันล้านบาท โชคดีว่าเดียร์ไม่เคยชวนใครมาลงทุนด้วย ทั้งสายมีแค่เดียร์คนเดียว ทำให้เปลี่ยนสถานะจากผู้สมรู้ร่วมคิดกลายเป็นผู้เสียหาย

ผู้ใหญ่ทั้งบ้านถึงได้ตัดสินใจลงโทษหลานสุดที่รักให้หลบจำก่อนจะ
สายเกินแก้

เงินลงทุนที่คุณลุงจะช่วยก่อตั้งบริษัทปลิวหายไปกับตาเพราะ
เสียความไว้วางใจไปแล้ว อยากจะตะโกนใส่ทุกคนว่าเงินนั้นคือมรดก
ที่พ่อแม่เหลือไว้ให้! แต่น้องเดียร์หลานรักก็รู้ว่าไม่มีใครอยากจะสูบ
เงินนี้หรอก ทว่าคุณลุงเป็นห่วงจริง ๆ จึงให้บทเรียนราคาแพงที่เขา
ต้องแบกรับเอาไว้ ทำดีแทบตายมาทั้งชีวิตไม่พอจะชดเชยกับความ
ผิดครั้งแรกนี้เลยด้วยซ้ำ

ตั้งแต่เกิดเรื่องก็โดนเรียกกลับไปบ้านคุณลุง โดนลุงป้า
นำอาพร้อมใจกันเฉ่งจนหูชา ปิดตำนาน ‘น้องเดียร์’ หลานรักไป
โดยปริยาย ทั้งยังมานั่งระแวงว่าจะต้องไปช่วยใช้น้ำยอดสูงถึง
สามพันล้านนั้นด้วย

จิตตกจนไม่เป็นอันจะกินจะนอน ที่เจ็บใจกว่านั้นจนร้องไห้
ออกมาคือแผนการก่อตั้งบริษัทของตัวเองถูกพับโครงการ

“เงินห้าล้านเดียร์ยังเอาไปโอนให้ใครไม่รู้โดยไม่คิด แล้วลุง
จะไว้วางใจเดียร์ดูแลกิจการได้อย่างไร”

“เราทุกคนตามใจเดียร์มากเกินไป ทำให้เดียร์มั่นใจจน
ไม่ระมัดระวัง ถือโอกาสนี้เรียนรู้ไปหางานทำเก็บประสบการณ์ก่อน
พิสูจน์ตัวเองว่าเดียร์โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เงินลงทุนค่อยกลับมาคุย
กันใหม่ เรื่องเปิดบริษัทพักไว้ก่อน หรือถ้าไม่รู้จะทำงานที่ไหนก็ไป
สมัครที่ดิฉันนี่ก็ได้”

“เพชรอยู่ที่ไหนก็เป็นเพชร อีกสามสี่ปีข้างหน้าถ้าเดียร์เก่งจริง
จะกลัวลำบากทำไม”

ลำบากวันนี้สบายวันไหน สบายก็โหม่งเอ๋ย

แผนธุรกิจที่อุทิศสำหรับนั่งปั่นจนหลังขดหลังแข็งมาหลายเดือน

เพิ่งจะผ่านการอนุมัติจากฝ่ายบริหารตอนนี้ถูกระงับทันทีแบบไม่มีกำหนด รวากับโลกถล่มลงมาตรงหน้า บัตรเครดิตวงเงินหลักแสนถูกระงับให้ใช้แค่เดือนละหมื่นห้า ตากลมโตแดงทำร้องไห้ด้วยความเจ็บช้ำน้ำใจ น้ำตาเม็ดโตร่วงหล่นลงสองข้างแก้ม มันเคยได้ผลทุกครั้งแต่ไม่ใช่กับครั้งนี้

ข่าวเรื่องแชร์ลูกโซ่โดนสำนักข่าวหลายช่องเล่นข่าวอยู่เป็นเดือน มีชื่อนามสกุลดิชวณณ์ปรากฏบนสื่อหลายครั้ง แม้จะเป็นผู้เสียหายทว่าก็โดนสังคมตำหนิว่ารวบแต่ใจไปด้วย เหล่าบรรดาเพื่อนทุกกลุ่มเลยเจี๊ยบหายไ้กันหมด ขนาดไปปาร์ตี้กันยังไม่ชวนเดียร์เหมือนเดิม โศกเศร้าจนต้องขังตัวเองอยู่ในห้องนอน เปิดแมกนิกนั่งแก้ไ้คอแอปพลิเคชันที่อุตสาหะมุ่งมั่นตั้งใจกับมันมาตั้งแต่ปีสาม โพรเจกต์จบที่สุดแสนจะภูมิใจ โปรแกรมของเดียร์ชนะการประกวดของธนาคารชื่อดังจนจะได้เงินลงทุนสองล้าน แล้วธนาคารจะเข้ามาถือหุ้นด้วยซ้ำ แต่ตระกูลดิชวณณ์ไม่ขาดแคลนเงินทอง ในเมื่อโพรเจกต์นี้มีหนทางเติบโตได้อีกเยอะก็เลยให้เดียร์ปฏิเสธเงินรางวัล แล้วคุณลุงจะลงทุนให้เอง ทั้งยังให้ถึงห้าล้าน! เงินก็ได้อยู่แล้วแต่ดันมีแชร์ลูกโซ่เข้ามา!

เห็นหรือยังว่าเมื่อลูกคนรวยทำตัวมีปัญหา ก็จะเป็นแบบนี้
“เจ็บใจไ้วยยย...”

แต่คนอย่างเดียร์เกิดมาไม่เคยต้องสะกดคำว่าแพ้ ต่อให้แค่แข่งบวกเลขเขาก็ต้องชนะ ห้าล้านนี้ต้องหามาให้ได้! มือเรียวยาวได้เสื้อสูดตัวใหญ่ยาวกินมือคว้าโทรศัพท์มือถือขึ้นมาส่งข้อความนัดเจอเพื่อนทีละคนอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อนที่ดูมีศักยภาพและมีเงินเดียร์ส่งข้อความไปหาทั้งหมด รุนพี่ที่เคยมาจีบ เพื่อนต่างคณะที่เคยสนใจเขา กระทั่งเพื่อนไม่สนิทเดียร์ก็กดฟันส่งไป กลุ่มไลน์เพื่อน

มัธยม มหาวิทยาลัย กลุ่มกินหมูกระทะ ชาบู กลุ่มเพื่อนเล่นเกม
เดียร์ส่งไปทั้งหมด เขาไม่ได้ขอยืมแต่แลกเปลี่ยนกับหุ้นในบริษัท!
คุ้มยิ่งกว่าคุ้ม! หาล้านนี้สิบปีอาจจะเปลี่ยนเป็นพันล้าน ไม่ก็เข้า
ตลาดหลักทรัพย์ก็ได้ แต่ผ่านไปสองวันมีทั้งคนอ่านไม่ตอบก็เยอะ
คนที่บอกว่าไม่มีเงินก็เยอะ ยิ่งเพื่อนนามสกุลดังๆ มีแต่ตอบข้อความ
ให้กำลังใจว่าไม่มีใครกล้ามาลงทุนกับเดียร์
หรือต้องยอมแพ้แล้วจริง ๆ?

‘เรื่องเงิน คุยกันได้’

“อะไรเนี่ย!”

ตาโตเบิกกว้างเมื่อได้รับข้อความตอบกลับ ปลายนิ้วกดดู
คนส่งว่าเป็นใคร ใบหน้าตื่นเต้นพลันเปลี่ยนเป็นชะงักค้าง แฉ่นหลัง
เย็นวาบ มือไม้สั่นไปหมด

ต่อให้จะทำตัวหน้าหนาขนาดไหนแต่ก็ไม่อาจข้ามเส้นแบ่ง
ศีลธรรมในใจไปได้ เดียร์ไม่คิดว่าตัวเองจะเบลอขนาดขอความช่วยเหลือจาก...แฟนเก่า

ไม่ใช่แฟนเก่ามัธยมมหาวิทยาลัยด้วยซ้ำแต่เป็นแฟนเก่ามัธยม
มัธยม! รู้จักกันตอน ม.4 คบกันตอน ม.5 เลิกกันตอนจบ ม.6
จบไม่สวย เข้าหน้าไม่ติด เป็นความกระอักกระอ่วนที่ติดค้างอยู่ในใจ
คงมีเพื่อนคนไหนสักคนไปเล่าเรื่องนี้ให้ไร้พ่ายฟัง แม่งน่าอายชะมัด

ไร้พ่าย กิจโกนจา

ไร้พ่ายวัยมัธยม ตัวสูง ไหล่กว้าง จบจากโรงเรียนดัง หน้าตาดี
พูดน้อย ครบสูตรวัยรุ่นยอดนิยมในยุคนั้น เป็นเน็ตไอดอลวัยมัธยม
ก็ว่าได้ โชคดีที่ตอนนั้นเราทั้งคู่ไม่ติดโซเชียล เรื่องของเราเลยไม่เหลือ

ดิจิทัลฟุตบอลพรีนตีในอินเทอร์เน็ต ไม่งั้นอาจมีชาวนักแข่งอีสปอร์ต
ชื่อดังระดับแชมป์โลก ตัวแทนทีมชาติ เคยมีแฟนเก่าที่พัวพันกับ
แฮร์ลูกโซ่ก็ได้

เราต่างไม่ใช่เวอร์ชันที่ดีที่สุดของกันและกัน อดีตไม่ใช่
ปัจจุบันยิ่งไม่ใช่ อนาคต...ก็อย่าไปพูดถึงมันเลย

Dearjyou : ไม่เป็นไร ขอขอบคุณ :)

ถ้าตอนนี้อยู่ในการดูน ทุกคนจะเห็นภาพไม้กระดกที่ชื่อเดียร์
จับปล้นศักดิ์ศรีก่อนยักษ์ที่กินไม่ได้ร่วงหล่นลงมาที่ปลายสุดด้าน
หนึ่ง ทำให้เงินลงทุนระยับระยับที่นอนนิ่งอยู่อีกด้านกระเด็นปลิว
หายไปบนขอบฟ้าอันไกลโพ้น

เสียเงินไม่ว่าเสียหน้าไม่ได้!

เก่งมากกก...เก่งแล้วใจเต๋นแรงทำไม เก่งแล้วจะร้องไห้ทำไม
ก็แค่คนที่ไม่คุยกันสี่ปีห้าเดือนยี่สิบสามวันหกมาหากก็เท่านั้นเอง

Chapter 1

อดีตแฟนเก่า ปัจจุบันแฟนคลับ

ไร้พ่ายไม่ได้พิมพ์อะไรกลับมา นับจากวันนั้น ข้อความที่ขึ้นว่า Read มันยุบยิบอยู่ในหัวใจ เปิดดูหน้าแชตนั้นซ้ำๆ แล้วก็ถอนใจยี้มตัวเองแรงๆ นึกว่าเลิกใช้ไลน์ไปแล้ว เพราะสี่ปีที่ผ่านมารูปโปรไฟล์ก็เป็นรูปแผ่นหลังกว้างสวมเสื้อนักเรียนไม่เคยเปลี่ยน เห็นแค่ท้ายทอยผมสั้นๆ สีดำสนิท ไม่ใช่ผมสีดำแซมเทาเหมือนวันบวชหรือแบบปัจจุบัน

ทำไม่ไร้พ่ายติดต่อมา คำถามที่ไม่รู้จะไปถามใครที่ไหน ได้แต่ตะโกนใส่หมอนให้เสียงมันหายไป ไม่งั้นคนข้างห้องอาจจะเรียกตำรวจมาจับได้ คราวนี้อาจจะโดนไล่ออกจากวงศ์ตระกูล

โชคดีที่ตัวเองเป็นหลานปลายแถวของตระกูลดิวัฒน์ คุณลุงเลยไม่เคยพาไปออกงานสังคมที่ไหน ถึงมียอดฟอลในโซเชียลหลักแสนกว่าๆ ก็ไม่ได้เป็นเน็ตไอดอล ไม่ได้มีคนติดตามมากมายขนาดนั้น นอกจากโดนด่าว่ารวบแต่เง้อย่างไม่ถือว่าใช้ชีวิตลำบากไม่ลำบากก็แย่แล้ว เงินลงทุนจะไปหาที่ไหน

สารพัดวิธินหาเงินทางลัดปรากฏบนหน้าจอภูเกิล กระทั่ง ChatGPT ก็ยังยอมแพ้ บอกว่าถ้าอยากหาเงินห้าล้านได้ในหนึ่งสัปดาห์คงต้องไปค้ายา เดียร์กวาดตามองคอนโดห้องสตูดิโอห้องเล็กที่ราคาโคตรแพงเพราะอยู่กลางใจเมืองที่คุณลุงอุตส่าห์ซื้อให้เป็นของขวัญสอบติดมหาวิทยาลัย

“ถ้าขายห้องนี้...”

แล้วจะไปอยู่ไหน

ถอนใจเอือมกลืนมองช่องฟรีทีวีช่องหนึ่งกำลังรายงานข่าวเรื่องการได้แชมป์โลกของทีม PitchBlack คำว่าเงินรางวัลกว่าร้อยล้าน การแข่งขันเกม MOBA ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกเป็นที่จับตามองของชาวเน็ตเพราะมีนักแข่งไทยเป็นหนึ่งในตัวจริง

ไร้พ่าย เจ้าของไอดี [PB]RYP

ภาพไร้พ่ายปรากฏบนหน้าจอพร้อมประวัติความเป็นมาละเอียดยิบชนิดที่บอกกระทั่งพ่อเป็นผู้ช่วยรัฐมนตรี แม่เป็นลูกสาวคนเล็กของตระกูลดังที่ทำธุรกิจขายอุปกรณ์ไอทีมีสาขาทั่วประเทศ

เป็นตัวอย่างของ ‘ลูกคนรวยที่ไม่ได้ทำตัว หัว...เอ่อ นั่นแหละ’ ขั้วตรงข้ามกับเดียร์ราวฟ้ากับเหว ช่องว่างระหว่างเรากว้างยิ่งกว่ามหาสมุทรแปซิฟิกที่ขวางกั้นทวีปเอเชียกับอเมริกา ภาพวินาทีที่ป้อมฝั่งตรงข้ามถูกทำลายริ้นขึ้นอีกครั้งพร้อมภาพตัดโคลสอัปหน้านักแข่ง [PB]RYP ที่มุมปากขยับบักยิ้มยามได้แชมป์โลกหล่อเหลา กร้าวใจจนฮือบกันทั้งประเทศ แม้จะสังกัดสโมสรจีนและมีแฟนคลับคนไทยรู้จักน้อยแต่พ่อได้แชมป์ก็ออร์จันขึ้นมาติดเทรนด์ซีเรียลมีเดียไปเลย

อย่างน้อยเรื่องนี้เราสองคนก็คล้ายกัน ไร้พ่ายติดเทรนด์เพราะเป็นแชมป์โลก ส่วนเดียร์ก็มีเอี่ยวติดเทรนด์แชร์ลูกโซ่ คนหนึ่ง

ได้รับคำชมว่ารววยและเก่ง อีกคนก็คือรววยแต่ใจ

รายการข่าวยังคงรายงานเรื่องนี้ต่อเพราะเป็นเรื่องเด่นประจำสัปดาห์นี้หลังจากสมาคมอีสปอร์ตประกาศเรียกตัวไร้พ่ายมารับใช้ทีมชาติ เป็นทีมชุดแข่งศึกอีสปอร์ตไม่ต่างอะไรจากนักฟุตบอลภาพทีมพิตช์แบล็กปรากฏขึ้นบนหน้าจอ แต่เดียร์ไม่ได้ใส่ใจใครเลยนอกจากผู้ชายตัวสูงที่ยืนอยู่ลำดับที่ห้าในชุดแจ็กเก็ตทีมสีดำ บนหน้าอกสกรีนสีเงินเมทัลลิกเป็นชื่อด้วยตัวอักษรสามตัว RYP ผู้เล่นตำแหน่งจิ้งกิ้งมองกล้องด้วยท่าที่นิ่งสงบไม่มีความตื่นเต้น คิ้วพาดเฉียง ผมสั้นสีดำแซมสีเทาหม่นเซตเปิดใบหน้าได้รูปที่มีการตกแต่งให้ดูดีขึ้นกล้องเป็นพิเศษ ภาพโคลสอัพของไร้พ่ายขึ้นจออยู่คนเดียวสิบวินาทีเต็ม ๆ

ติก ติก ติก...ติก ติก ติก

มือเรียวยกขึ้นจับหน้าอกข้างซ้ายของตัวเอง ขนาดภาพตัดไปเป็นบรรยากาศภาพรวมของงานแข่งแล้วหัวใจก็ยังเต้นแรงอยู่พักใหญ่กว่าทุกอย่างจะกลับมาเป็นเหมือนเดิม

ขนาดดูสตรีมการแข่งขันมาแล้วก็ยังไม่เลิกใจเต้นกับแฟนเก่าที่เลิกกันไปแล้วสี่ปีห้าเดือนยี่สิบสามวัน ไม่อยากจะเชื่อว่ายังรู้สึกเหมือนเดิมไม่เคยเปลี่ยน แล้วก็ไม่มีทีท่าว่ามันจะน้อยลง ถ้าคิดเป็นชั่วโมงก็ยาวนานเท่ากับสามหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยกับสิบสองชั่วโมง ถ้าคิดเป็นนาทีก็สองล้านสามแสนกว่า ยิ่งถ้าคิดเป็นวินาทีแล้ว...เท่ากับเขาอีกคนอยู่ในใจมาร้อยสี่สิบเอ็ดล้านวินาที

“ตัดใจได้แล้วเดียร์...”

บอกตัวเองเป็นรอบที่ล้านแต่ก็ยังมูฟออนกลับมาที่เดิม เป็นวงกลมจนไม่รู้ได้กี่วงแล้วเนี่ย ทว่าหลังจากนี้เดียร์คงต้องตัดใจที่แปลว่าตัดใจจริง ๆ ควรจะเลิกนับวันนับคืนที่ไม่มีวันสิ้นสุดนี้สักที

เราสองคนอยู่กันคนละโลกไปแล้ว มันไม่เหลืออะไรทั้งนั้น...นอกจาก
ความทรงจำที่แสนเลือนราง

เลือนรางที่แปลว่าจำได้ทุกอย่าง! โอยยย คลั่งรักโรปานนั้นนน
พอแล้วว ปานนี่แม่งเมียสองลูกสามแล้วมั้ง อนาคตสดใสได้เงิน
รางวัลหลายสิบล้าน ส่วนเดียร์อะเธอ...

ก็ดีเหมือนกัน...ดีที่ยังไม่ตาย

หลังจากได้รับข้อความของไร้พ่าย เดียร์ถึงกับตาค้างไป
ทั้งคืน ทว่าก็ต้องดึงตัวลุกขึ้นมาจากเตียงเพื่อไปทำงาน ชีวิต
มนุษย์เงินเดือนเข้างานเก้าโมงเลิกงานหกโมง ทำงานหาเงินไม่ได้
ใช้ชีวิตแบบเพื่อน ๆ ร่วมสังคมเดียวกัน สตอรี่ไอจีลูกคนรวแต่ละคน
ก็คือดูแลกิจการครอบครัว ไปเรียนภาษาเมืองนอก ไปติ๊กอล์ฟ
ไปเป็นอินฟลูเอนเซอร์ น้อยคนจะแหกซ์ตาตื่นแต่เข้ามาทำงาน
แบบเดียร์

คนเดียวที่พอจะคุยด้วยได้คือลูกพี่ลูกน้อง ลูกชายป่าที่โต
กว่าเดียร์หลายปี ถึงลุงจะสั่งไว้แล้วว่าห้ามใครช่วยเหลือให้เงินเดียร์
เด็ดขาดเพื่อให้หลานคนเล็กหัดยืนด้วยลำแข้งตนเอง ทว่าไม่ได้ห้าม
งอแงนี่! ประสพการณ์เอาตัวรอดในโลกอันโหดร้ายมันสอนว่า
บางครั้งการเป็นน้องก็ได้สิทธิพิเศษในการงอแงกับคนเป็นพี่ชายได้
เดียร์มีลูกพี่ลูกน้องเป็นดาราดัง! แม้รู้ว่าพี่ชายช่วยไม่ได้แต่บางครั้ง
มันก็ต้องการคนเข้าข้างอะ ต้องการพลังบวกแม้จะหลุดตัวเอง
ก็เหอะ

“พี่ช...มีงานอะไรให้เดียร์ทำไหม”

“อยากได้เงินห้าล้านคืนมาอะ เดียร์จะเปิดบริษัท ให้ทำอะไร
ก็ได้”

“เดี๋ยวลไปขายตัวดีไหม”

“มีเสียเลี้ยงก็ไม่ต้องกลัวไม่มีเงินแล้ว”

สาบานว่าพูดเล่น ทั้งยังลืมไปแล้วว่าตัวเองพูดอะไร เพราะต้องรีบเข้าประชุมทีมแต่เช้าทันทีที่เหยียบเข้าออฟฟิศ ตำแหน่ง Junior Full Stack Developer เงินเดือนสตาร์ทห้าหมื่น เต็มแม็กซ์ สมศักดิ์ศรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งของมหาวิทยาลัยชื่อดังพร้อมรางวัลชนะเลิศการประกวดโครงงานจากธนาคารทำให้ชีวิตมนุษย์เงินเดือนเริ่มต้นค่อนข้างไปได้สวย

สวยก็บ้าแล้ว เพราะโครงงานของเดี๋ยวยังเปิดตัวช้าก็ยิ่งคู่แข่งเยอะ สตาร์ทอัปเดตนี้เกิดยากตายง่าย ถ้ารออีกสามสี่ปีคงไม่ต้องทำมันแล้ว จะเอาโครงงานกลับไปคุยกับธนาคารก็ไม่ได้เพราะปฏิเสธเขาไปแบบมั่นใจมากกว่าไม่จ้อ งานประจำก็ต้องทำ เงินก็ต้องหา จะเอาเวลาไหนไปทำตามความฝัน? เลิกงานหกโมงแต่ต้องทำโอทีถึงสองทุ่ม กว่าจะพาตัวเองขึ้นรถไฟฟ้ากลับคอนโดไซซ์ยี่สิบแปดตารางเมตรสำเร็จก็หมดแรง ได้แต่นอนมองเพดานหายใจทิ้งไม่อยากจะลุกไปทำอะไรทั้งนั้นแม้แต่อาบน้ำ

ปากนุ่่มอาหารหวอด ๆ หยิบโทรศัพท์มือถือมาไถดูอะไรไร้สาระไปเรื่อยเปื่อย ตาเริ่มจ้ำปรือ เห็นพี่ชายส่งข้อความมาตั้งแต่ตอนบ่ายหลายข้อความ จะกดเข้าไปอ่านมือก็พลันอ่อนแรงโทรศัพท์มือถือร่วงต้องรีบตะครุบคว้าไว้แต่มันก็ยังฟาดหน้าอยู่ดี แล้วพอหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมานิ้วก็สไลด์ลบแชตพี่ชายไปแล้ว

Dearjyou : พี่ชพิมพ์มาว่าไรนะ

Dearjyou : ไปไหนแล้วว

Dearjyou : พี่ชชช

ไม่มีสัญญาณตอบรับก่อนจะนึกได้ว่าเห็นไอจีแฟนคลับพีวีย
ลงรูปอวยพรให้เดินทางปลอดภัย อ้อ...พีวียไปถ่ายซีรีส์อเมริกัน
ที่เกาะอะไรสักอย่างในอเมริกาได้ การรอกงไม่ได้ผล แฮ่...

เงินลงทุนทำไมมันหายากจังวะ

ชดกกาแฟกันตายไปหนึ่งแก้ว เดียร์ก็กลับมานั่งหน้าจอ
แมกบุ๊กรุ่นล่าสุดที่บริษัทให้ใช้ นิ้วเริ่มขยับเคาะแป้นพิมพ์ แวนดา
ทรงกลมสะท้อนภาพโคดคอมพิวเตอรืบนหน้าจอยาวเป็นพืด ผมลั่น
สีน้ำตาลปรกหน้าซีได้แต่ไม่เป็นทรง ทำงานเข้าเดือนที่สองสภาพ
ต่างจากคนเดิมราวฟ้ากับเหว วันแรกของการทำงานเดียร์เด็กใหม่
ไฟแรงสวมเสื้อเชิ้ตสีฟ้าอ่อน กางเกงสแล็ก รองเท้าหนัง เซตผม
เปิดหน้า ใบหน้าใสกึ่ง เป็นน้องใหม่ที่รักของพี่ๆ ตอนนี้อัคนั้น
มันตายไปแล้ว เหลือแต่ร่างไอ้เดียร์ในชุดเสื้อสูดแขนยาวกินมือ
กางเกงวอร์ม สวมรองเท้าอยู่บ้านหัวโตๆ สู้กับโคดไม่พอยังต้องสู้
กับแอร์ที่โคตรเย็นฉ่ำ

งานของโปรแกรมเมอร์มันมีช่วงสปีนที่แทบจะต้องทำงาน
แบบขายวิญญาณ ยิ่งบริษัทของเดียร์เป็นซอฟต์แวร์เฮาส์ชื่อดัง
มีทีมโปรแกรมเมอร์กว่าร้อยห้าสิบชีวิตรับโปรเจกต์ลูกค้าสุดยิ่งใหญ่
อลังการ ความกดดันยิ่งสูง อีกทั้งใช้คัมค่าเงินเดือนที่จ่ายทุกบาท
ทุกสตางค์

โปรเจกต์ของเดียร์คือทำระบบให้แก่ลูกค้าบริษัทค้าส่งอุปกรณ์
ไอทีครบวงจรชื่อดังของประเทศ มีสาขากว่าร้อยสาขาในทุกจังหวัด
ทั้งยังเข้าตลาดหลักทรัพย์แล้ว ซึ่งบริษัทนี้กำลังจะเข้ามาเทกโอเวอร์
บริษัทของเดียร์ด้วย เรียกว่าปัจจุบันเป็นลูกค้า อนาคตเป็นเจ้านาย
ตอนสมัครก็ไม่รู้ประวัติบริษัทนี้เท่าไร เห็นว่าเป็นบริษัทฝรั่งเงินเดือน

ดี แล้วจู่ๆ จักรวาลก็ทำงานผิดพลาดเหวี่ยงคนที่ควรจะอยู่คนละโลก ให้มาเกี่ยวข้องกันทางอ้อมจนได้

บริษัทค้าส่งอุปกรณ์ไอทีนั้นเป็นของตระกูลกิจโกนจา และผู้บริหารที่ส่งมาดูแลการควบรวมก็เป็นคุณน้าของไร่ฟายที่เดียร์ก็รู้จัก เป็นคนเดียวในบ้านกิจโกนจาที่รู้ว่าหลานชายตัวเองแอบคบเพื่อนร่วมห้อง เวลาต้องเจอคุณน้าของไร่ฟายเดียร์เลยได้แต่ยิ้มแห้ง ยกมือไหว้ แล้วรีบเดินหนีแม้จะรู้ว่าคุณน้าคงไม่ถือสาอะไรกับความรักของเด็กๆ มันอาจจะไม่ใช่ความรักเลยด้วยซ้ำ

รักแรกมันลืมยาก ช่วงที่คบกันมันโคตรดี ยังจำได้ว่าตอนเลิกกันไร่ฟายถึงกับร้องไห้ คนแข็งๆ แบบนั้นขอร้องให้เดียร์คิดดูอีกที แต่สุดท้ายมันก็จบลง ผ่านมาหลายปีขนาดนี้เดียร์ก็ทำได้แล้วว่าเด็กมัธยมปลายสองคนจะมีความรักที่ยั่งยืนตลอดกาลมันยากมาก ทั้งต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งต้องคิดเรื่องอนาคตที่มองกันคนละมุม ถามว่าเสียใจไหม ก็ใช่ เสียใจเพราะเลิกกับแฟนแต่ไม่เคยเสียใจที่การเลิกกันทำให้ไร่ฟายไปเซ็นสัญญากับสโมสรในจีน ผ่านไปสี่ปีทีมพิตช์แบล็กกลายเป็นแชมป์โลกกวาดเงินรางวัลมหาศาล ผู้ติดตามของไร่ฟายสูงกว่าห้าสิบล้านคน ทั้งยังเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตทีมชาติ รายได้มหาศาลทั้งค่าตัว เงินรางวัล พรีเมเตอร์ อยู่คนละโลกกับเดียร์โดยสิ้นเชิง

ก็ดีแล้วละ...ไร่ฟายมีชีวิตใหม่ไปแล้ว เดียร์ก็ควรเริ่มใหม่ได้แล้วเหมือนกัน

มันจะเริ่มใหม่ยังไงวะ! เงินห้าล้านแบ่งอยู่ไหนก่อนนน! สุดท้ายก็วนเวียนกลับมาเรื่องนี้อยู่ดี เพราะไม่มีใครยื่นมือมาช่วยเหลือเลยสักคน! ดีว่าสมัยเรียนมหาวิทยาลัยไปสนิทกับรุ่นพี่หลายคนเลยได้คำแนะนำมาบ้าง แม้โปรแกรมแอปพลิเคชันของเดียร์จะน่าสนใจมาก

แต่เศรษฐกิจไม่ดี คนที่สนใจลงทุนก็งบประมาณจำกัด บ้างก็ลงเงินกับโพเจกต์อื่นไปแล้ว คอนเนกชันของรุ่นพี่ทำให้เดียร์มีโอกาสเข้าไปคุยกับนายทุนหลายคนแต่ไม่เวิร์กสักคน หลายคนดูก็รู้ว่าอยากยึดกิจการไปเป็นของตัวเอง บางคนก็เคมีไม่ตรงกัน

เดียร์ใช้เวลาทั้งสัปดาห์หลังเลิกงานในการคุยกับนายทุนที่สนใจ ออกจากบริษัทสองทุ่มไปกินข้าวคุยงานถึงห้าทุ่มกลับมาสลบคาที่ทุกวัน ผ่านไปสองสัปดาห์ทุกอย่างก็กลับมาที่จุดเดิม... ไม่มีอนาคต ทั้งยังเกือบโดนลวนลามในร้านเหล้า ดีว่าหนีตายออกมาทันช่วงที่! ปกติเดียร์ไม่ใช่คนที่ยวกลางคืน เด็กเกียรตินิยมอันดับหนึ่งวัน ๆ จะไปสนใจอะไรนอกจากเรื่องเรียนกับเล่นเกมอยู่ห้อง ติดคอนโดชั้นสุดท้าย

เดียร์คิดว่าตัวเองมีวิธีจัดการความเครียดที่แตกต่างจากใครหลายคน คิดไม่ตกขนาดนี้เป็นคนอื่นคงอยากดื่มเหล้าแรง ๆ สักแก้ว เบียร์สักเหยือกให้เมาหัวทิ่ม แต่เดียร์ไม่ใช่คนดื่ม ไม่ชอบกลิ่นบุหรี่ ไม่ชอบเสียงดังของสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนและรู้สึกว่าการมีคนแปลกหน้าเข้ามาเมกเฟรนด์มันน่าสนใจตรงไหน จะไปคาเฟ่ฮิลาก็เหนื่อยเกินกว่าจะออกจากบ้าน สิ่งที่ทำในเวลาเครียด ๆ คือเล่นเกม แล้วก็ทำ ASMR เสียงคีย์บอร์ดเสียงเมาส์เวลาเล่นเกม มีรายได้จากโดนตเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นรายได้เสริม

เมื่อก่อนไม่เคยคิดว่าตัวเองจะติดเกม ส่วนสาเหตุก็คงเพราะ...ไร้พ่าย เกมที่ไร้พ่ายเล่น โลกทั้งใบของไร้พ่ายมันเป็นยังไงถึงได้ทุ่มเทขนาดนี้ เดียร์อยากจะเข้าใจจึงตัดสินใจสมัครไอทีเกมมาลองเล่น เกม MOBA บนคอมพิวเตอร์ที่ต้องแบ่งทีมห้าคนไปทำลายป้อมศัตรู มันไม่สนุก มันเข้าใจยาก มันต้องออกไอเทมที่อ่านแล้วก็ไม่เข้าใจ แต่เล่นแล้วมันสะใจ แค่นี้ก็หัวทิ่มหัวอีกฝั่งให้ตาย เหมือน

กับที่อีกฝั่งก็ทำกับเราแบบนั้น

ตอนนั้นตั้งใจว่าฝึกเล่นจนเก่งแล้วไปอวดไร้พ่าย แต่ไป ๆ มา ๆ กลับไม่กล้าให้ไร้พ่ายรู้ว่าตัวเองก็เล่นเกมนี้เพราะมันมีปุ่มเปิดไม้ค้หลังจากโดนยั่วโมโหบ่อย ๆ เดียร์ก็มีความกล้าเพิ่มขึ้นมาสูงเท่าตึกมหานคร กดเปิดไม้ค้ใช้สกิลปากแจ๋วในเกม แล้วก็ติดงอมแงมมาตั้งแต่ตอนนั้นถึงวันนี้ มีเพื่อนในเกม มีกิลด์ แต่ไม่มีไร้พ่ายก็เท่านั้นเอง

หลังจากเลิกกันเดียร์ทำได้แค่ดูไร้พ่ายผ่านสตรีมมิง นานวันก็เข้าใจว่าเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตสังกัดค่ายใหญ่ต้องมาสตรีมเก็บชั่วโมงให้ครบตามที่สปอนเซอร์กำหนด ไร้พ่ายที่พูดไม่เก่งเลยต้องมานั่งเปิดกล้องพูดคุยกับคนที่เข้ามาดู จากที่แค่อยากรู้ว่าไร้พ่ายเป็นยังไงบ้างก็กลายเป็นว่าเดียร์มาดูทุกครั้งที่ยกฝ่ายสตรีม บางวันไร้พ่ายก็ทำให้เดียร์ยัม บางวันก็อดไม่ได้ที่จะร้องไห้เพราะความคิดถึงหลายปีมานี้นับว่าผ่านมาหมดแล้วกับทุกเวอร์ชันของไร้พ่าย จากผมสันสกินเฮดมันก็เริ่มยาว ยาวจนมัดรวบเป็นจุกเล็ก ๆ แล้วก็ตัดผมจนหล่อเหลา มีวันที่โบหน้าคม่วงงุน ติดรำคาญ มีวันที่หล่อเหลาเป็นพิเศษเพราะแต่งหน้าไปถ่ายโปสเตอร์ ช่วงแรกไร้พ่ายพูดน้อยมาก แต่ฝีมือการเล่นเกมนิดรเก่งเลย มีแฟนคลับเข้ามาดูเรื่อย ๆ วันเวลาผ่านไปอีกฝ่ายก็พูดเก่งขึ้น ยังมีเพื่อนร่วมทีมก็มีโอกาสได้เห็นรอยยิ้มมุมปากกับแวตาวพราวระยับบ้าง ผู้ติดตามก็มากขึ้นไปเรื่อย ๆ เริ่มเป็นไร้พ่ายที่เดียร์ไม่รู้จักจนในที่สุดก็เป็นคนแปลกหน้า

ความเสียใจ ความเจ็บปวด ความคิดถึง ก็มีระยะเวลาเยียวยาของมัน สุดท้ายเดียร์ก็ไม่ได้ร้องให้อีก เขายิ้มได้ที่ทีมไร้พ่ายชนะ เก็บอีกฝ่ายไว้ในความทรงจำที่ตัวเองหวงแหนที่ไม่อาจพูดกับใครได้

ที่หัดสตรีมก็มาจากไร้พ่ายอีกนั่นแหละ เมื่อหลายปีก่อนที่

ยอดผู้ติดตามไร้พ่ายขึ้นหลักสิบล้าน กลุ่มแฟนคลับปั่นแท็กยินดีกับเจ้าตัวจนแวนหนึ่งเดียรรู้สึกใจอบอุ่นเมื่อสุดท้ายระลึกได้ว่าช่องว่างระหว่างเรามันกว้างขึ้นไปทุกที ไร้พ่ายไม่ใช่ไร้พ่ายของเดียร์คนเดียวอีกต่อไปแล้ว มีคนที่รักและสนับสนุนอีกฝ่ายอยู่ห้าสิบล้านคน คนแล้วยังมีข่าวลือแปลกๆ ในโซเชียลมีเดียว่าไร้พ่ายแตกกับพิธีกรสาวของการแข่งขันแมตช์หนึ่ง แม้จะเป็นแค่ข่าวลือในกลุ่มแฟนคลับเล็กๆ ที่เลือนหายไปอย่างรวดเร็วแต่มันเหมือนโดนฟ้าผ่าหัวเมื่อรู้ว่าตัวเองยังคงเสียใจจนร้องไห้ร่วมกับคนบ้าทั้งๆ ที่ไม่มีสิทธิ์อะไรทั้งนั้น

เดียร์เลยเปิดช่องสตรีมมิงของตัวเองบ้าง ด้วยความคิดโง่ๆ ว่าถ้าตัวเองมีแฟนคลับหลักสิบล้านขึ้นมาไร้พ่ายจะรู้สึกเหมือนที่เขารู้สึก...สามปีมานี้พิสูจน์แล้วว่าเรามันอยู่คนละโลก แฟนคลับไร้พ่ายฉลองผู้ติดตามครบห้าสิบล้านให้เมน ส่วนเดียร์ผู้ติดตามครบห้าหมื่นและนั่งสนิทอยู่ตรงนั้นมาหกเดือนเต็ม ห่างไกลยิ่งกว่าระยะทางจากดาวพุธถึงดาวพลูโต

สตรีมเมอร์ช่อง Dearjyou_ เป็นผู้ขายหน้าแมวคนหนึ่ง ระบบสตรีมมีให้เลือกฟิลเตอร์สติ๊กเกอร์ปิดหน้าได้ เดียร์เลือกรูปแมวหัวโตซ่อนตัวเองเอาไว้ บางวันก็เลือกแค่จะสตรีมมือ เวลากดเม้าส์กดคีย์บอร์ดเป็นแนว ASMR คนดูส่วนใหญ่ไม่ใช่คนเล่นเกมด้วยซ้ำ แต่เป็นคนที่อยากหาอะไรเปิดฟังแล้วหลับไป เป็นช่องเล็กๆ ที่ซ่อนอยู่ในวงการสตรีมมิงที่คนไม่ได้พูดถึงนัก คนดูค่อนข้างหลากหลาย ไม่ได้มีแค่คนไทยเพราะเดียร์ไม่เคยพูดอะไรเลยจึงไม่มีกำแพงภาษา แม้จะมีคนคอมเมนต์ว่าเจ้าของหน้าแมวน่าจะเล่นซีรีส์ฟเวอร์ไทย

ก็เคยคิดนะว่าจะเปิดหน้าดีใหม่ หน้าตาก็ไม่ได้แย ถึงไม่ใช่ดาราแต่เดียร์เคยมีไอจียอดฟอลหลักแสนกว่า ใช้คำว่า ‘เคย’ เพราะ

หลังจากเจอปัญหาแชร์ลูกโซ่ก็มีคนเข้ามาคอมเมนต์ว่าใช้คนใน
ข่าวไหม เลยทำเอาไม่กล้าเข้าแอปนี้อีกเลย ไม่กล้ากระทั่งกดปิด
คอมเมนต์ แต่เลือกลบแอปทิ้ง ทำเหมือนไม่เคยใช้ไอจีมาก่อน

กระทั่งเรียกชื่อ ‘พ่าย’ ก็ไม่กล้าอีกแล้ว ตอนนี้เดียร์ก็เหมือน
คนอื่นที่เรียกอีกฝ่ายด้วยไอดีเกม [PBJRYP] จังเกิลอันดับหนึ่งของ
โลก

คิดแล้วก็สับสนกับตัวเอง อดีตแฟนเก่า ปัจจุบันแฟนคลับ
ทั้งยังทำช่องเป็นจริงเป็นจังเพื่ออะไรก็ไม่รู้ พูดถึงไหนอายถึงนั้น
ดินะที่ความลับนี้จะถูกเก็บซ่อนไว้ตลอดกาล

Chapter 2

กวางแก้ว

ติสสองแต่เดียร์ก็ยังไม่นอน เป็นอีกคืนที่นอนน้อยจนสภาพตอนนี้เป็นน้องหมีแพนด้าที่เจิงตู ตากลมโตได้แวนทรงกลมจ้องหน้าจอเกม มือขยับกดเล่นไปแบบไร้วิญญาณ เล่นแบบไม่เอาไรแล้วกะว่าแค่อัดคลิปทำ ASMR เท่านั้น ไม่สนว่าทีมตัวเองจะแพ้ย่อยยับแรงๆที่มีจะร่วงหล่น คิดไม่ตก คิดยังงี้ก็คิดไม่ออก

ลังเลว่าจะติดต่อไร้พายกลับไปตีใหม่ หรือจะอดทนอีกสามสี่ปีแบบที่ลุงบอก ผู้ใหญ่ที่บ้านบอกให้พิสูจน์ตัวเอง แต่กว่าจะถึงวันนั้นคู่แข่งก็อาจจะนำไปไกลแล้ว ดิฉันฉันทำโลจิสติกส์ไม่ได้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี พุดอะไรไปตอนนี้ก็ไม่มีคนฟัง เทรนด์เทเลเฮลท์กำลังจะมา คู่แข่งก็จะยิ่งเยอะขึ้น โอ้ยเครียด!

หน้าจอเกมขึ้น Defeat อีกรอบ วันนี้แพ้วถึงหกรอบติดมองดูสถิติการเล่นแล้วก็ละเหียใจ ดินะที่เอาไอดีสำหรับทำ ASMR มาเล่น คนดูไม่ได้อยากเห็น ‘Dearjyou_’ ชนะอยู่แล้ว แค่อยากมาฟังเสียงกดเมาส์กดคีย์บอร์ดเท่านั้นเอง

ร่างบางทิ้งตัวพิงเก้าอี้เกมมิ่ง หยิบแก้วน้ำขึ้นมาดื่ม ก่อนจะ
กดเริ่มเล่นเกมอีกครั้ง ปล่อยให้คืนแห่งความสับสนดำเนินไปอย่าง
นั้น จนกระทั่งเห็นเพื่อนร่วมทีมพิมพ์มาบนหน้าแชต

HudChiew : ไปนอนไหมแครรี

แครรี? เดียร์กะพริบตาปริบ ๆ ングว่าอีกฝ่ายคุยกับตัวเองหรือ
เปล่า แต่เขาก็เลือกแครรีจริงๆ นั่นแหละ เพราะเป็นตำแหน่งที่
ตัวเองเล่นปกติ ใจดีฮัดชีวอยากคุยกับเขาเหรออ

Dearjayou_ : เราเหรออ???

HudChiew : อือ ดึกแล้วอย่าเล่นอีกเลย นอนเร็ว ๆ สุขภาพ
ดีนะ

Dearjayou_ : ยังไม่่วงอะ

HudChiew : นับแกะเดียวก็่วง

เดียร์ไม่ตอบอะไรเพราะคิดว่าเป็นพวกเกรียนในเกม และ
ตอนนี้เดียร์กำลังอัด ASMR เสียงเมาส์กับคีย์บอร์ด เลยไม่อยาก
เปิดไมค์ด่า มองอีกฝ่ายเลือกตัวละครซัพพอร์ตแล้วเกมใหม่ก็เริ่มขึ้น
ที่แปลกคือซัพพอร์ตคนนี้นัดเลือกไปกับออฟเลนไม่ได้มาดูแลแครรี

Dearjayou_ : ซัพมากับเรา

HudChiew : ...

คนร่วมทีมเห็นซัพพอร์ตไม่ยอมมาเลนเดียวกันก็ช่วยพิมพ์

ช่วยพูดจนสุดท้ายตัวละครสาวน้อยกระโปรงบานก็ต้องเดินข้าม
แผนที่มาขึ้นเลนด้วยกัน เดียร์เลิกสนใจเพื่อนร่วมทีมแล้วกลับมาดู
ตัวละครตัวเอง แต่คนมันไม่มีสมาธิตาก็เลยไม่จดจ่อเท่าไร สุดท้าย
ก็โดนฆ่าตายตัวแรก

HudChiew : จ้องจอนาน ๆ ทำให้ตาล้าละ

Dearjyou_ : ยุ่งอะไรด้วย เล่นของนายไปได้

ชักเริ่มหงุดหงิด

HudChiew : เห็นแพ้หกตาติดเลยเป็นห่วง

Dearjyou_ : เล่นเกมนะไม่ได้แข่งอีสปอร์ต ถ้าเล่นจริงจัง
เราคงไปอยู่ทีมพิชชีแบล็กแล้ว

HudChiew : ???

HudChiew : ??????

เกลียดชะมัดไอ้สัญลักษณ์เครื่องหมายคำถาม คุณก็รู้ว่าตั้งใจ
กวนประสาท เดียร์ถึงกับกดไปดูสถิติการเล่นว่าไอ้ดื้อหัวมันเก่ง
แค่ไหนเชียว เฮอะ ไอ้ดื้อใหม่แกะกล่อง เพิ่งเล่นได้หกตา แล้วก็แพ้
หกตาติดเหมือนกัน! ทั้งยังแรงก์ต่ำสุดในเกม!

Dearjyou_ : ผู้เล่นใหม่ แอมแพ้หกตาติด?

HudChiew : ??????

Dearjyou_ : ลบเกมทิ้งเหอะ

เดียร์กดปุ่มบล็อกไอดีฮัดชีวไม่ให้ส่งข้อความหาได้อีก แล้วก็ไม่สนใจด้วยว่าตัวเองจะไปตายอีกกี่รอบเพราะตอนนี้โห!

ความโกรธเกรี้ยวอันโหดเหี้ยมของแคร์รี่ Dearjyou_ กลายเป็นคอนเทนต์ตลกน้ำตาร่วงของคนดูกว่าแสนคน เมื่อเจ้าของไอดีฮัดชีวพิมพ์เครื่องหมายคำถามไปรัว ๆ แต่ระบบกลับตอบว่าเจ้าของไอดี Dearjyou_ ได้เพิ่มคุณในแบล็กลิสต์เรียบร้อยแล้ว แม้จะเล่นเกมเดียวกันอยู่ ทั้งตัวละครยังยืนอยู่ข้างกัน แต่ไม่สามารถส่งข้อความถึงกันได้อีกต่อไป

เดียร์สะใจสุดๆ ที่ได้เอาคืน สายหัวดุกดักฮัมเพลงเบาๆ
ในลำคอ เป็นความสุขเล็กๆ ที่หาได้ยากในรอบเดือน ต่างจากอีกฟากฝั่งของห้องฟ้าที่อุณหภูมิติดลบไปเรียบร้อยแล้ว

แฮชแท็กของ RYP ติดท็อปสามในโซเชียลมีเดียของเอเชียอีกครั้งหลังจากได้แชมป์โลกเมื่อสามสัปดาห์ก่อน ไร้พ่ายเอาไอดีใหม่มาสตรีมชีฟเวอร์ไทยครั้งแรกนับว่าเปิดประสบการณ์ชีวิตทั้งยังเปิดกว้างจนติดเทรนด์โซเชียล คิวเข้มเล็กขึ้น แค้นหัวเราะออกมา ก่อนจะกดเพิ่มเลือดให้แคร์รี่ที่พาเขาไปแพ้ถึงหกรอบ! สถิติแพ้หกตาดินนี้มันเกินจะรับไหว พอละลายตาจากหน้าจอเกมไปจอไลฟ์สตรีมก็เจอแต่กองทัพของขวัญที่ส่งมาฆ่าและสมน้ำหน้าเขารัวๆ หงุดหงิดจนอยากจะด่าหยาบๆ ออกมาแต่ทำไม่ได้เพราะเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตที่ทำได้คือกล้ำกลืนฝืนทนหยิบแก้วน้ำมาดื่มให้ความหัวร้อนมันคลูดาวน

เรื่องของเรื่องคือไร้พ่ายเปิดสตรีมตามเวลาปกติ การเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตทำให้ต้องทำตามกฎสตรีมมิงของสโมสร ต้องเก็บชั่วโมงสตรีมให้ครบในแต่ละเดือน และทีมพิตช์แบล็กก็มีตารางไลฟ์

ที่แน่นอนเพื่อให้แฟนคลับได้ตามดู แม้จะกลับมาอยู่ไทยชั่วคราว ก็ยังต้องสตรีมให้ครบตามกฎ

หลังแข่งลีกแชมป์โลกจบก็ผ่านช่วงเดินสายขอบคุณสื่อ ออก รายการ ครบสองสัปดาห์ก็เข้าสู่ช่วงพักแข่งลีกในจีน ไร้พ่ายเลยกลับมาทำงานที่ไทยเตรียมแข่งทีมชาติ แม้จะเป็นช่วงพักก็ยังคงสตรีมตามเวลาปกติ แต่ถ้าเข้าไปเล่นเซิร์ฟเวอร์จีนก็จะทำให้ระบบหน่วงจนเล่นไม่ได้ ทางค่ายจึงแก้ปัญหาด้วยการให้เขามาเล่นเซิร์ฟเวอร์ไทย ถือโอกาสสร้างความสนุกสนานให้แฟนคลับด้วยการมีภารกิจพิเศษคือ **การเล่นตำแหน่งซัปพอร์ตได้แรงก็ในเซิร์ฟเวอร์ไทย**

ไอดี [BPJ]RYP ปัจจุบันอยู่แรงก้อันดับสามของจีน อันดับเจ็ดของโลก ถ้านับจากตำแหน่งที่เล่นเขาก็คือจิงเกิลอันดับหนึ่ง ส่วนไอดีที่กำลังสตรีมครั้งนี้เป็นไอดีใหม่แรงก้อันดับสี่ชื่อ HudChiew ที่ทีมงานสมัครมาให้ใช้ การสุมเล่นจึงไม่นานเพราะเป็นแรงก้อต่ำ ผู้เล่นเยอะ ระบบเข้าสู่หน้าต่างเลือกตัวละคร ระบบสตรีมมิงมีการซ่อนจอแผนที่เล็กมุมขวาล่างเพื่อป้องกันทีมตรงข้ามมาแอบดู สตรีมแล้วจะเห็นตำแหน่งตัวละคร ไร้พ่ายไม่ได้กดแบนตัวละครไหนเลย แคร่เวลาเลือกตัวละครแล้วกดเลือกซัปพอร์ตที่ต้องยืนประกบแคร่วีตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ชื่อสตรีมถูกเปลี่ยนเป็นได้แรงก้อเซิร์ฟเวอร์ไทยด้วยซัปพอร์ต ทั้งยังจงใจใช้ภาษาไทย ตอนนี้แฟนคลับไทยจำนวนมากจึงเข้ามาดูเพราะอยากรู้ว่านักแข่งระดับโลกจะมีเทคนิคการเล่นยังไง และ รอลุ้นด้วยว่าใครจะได้กดเจอนักแข่ง

จิงเกิลอันดับหนึ่งที่ต้องเปลี่ยนมาเล่นซัปพอร์ตไม่ได้กังวลเท่าไร ทว่าผ่านไปสิบนาทีคิวเข้มก็เริ่มขมวดเมื่อสถานการณ์ของว่าที่ซัปพอร์ต No.1 แรงก้อต่ำสุดดูจะไม่สดใสต่างจากป่า No.1 แชมป์

โลกราวฟ้ากับเหว เพราะแครี่ที่จับคู่ได้เล่นกากมาก ทั้งๆ ที่แรงก็ไม่ได้ต่ำ สถิติการชนะก็มากถึง 70% แต่เหมือนเปลี่ยนคนเล่น ยืนล้าหน้าไปโดนรุมกระต๊อบ เดินเข้าป่าไปปรากฏตัวให้แครี่ทีมตรงข้ามฆ่าแล้วฆ่าอีกก็ไม่จำ ทั้งยังออกไอเทมมั่วซั่วไปหมด! ใครจะคิดว่าสตรีมวันแรกจะฉิบหายขนาดนี้ ความทุกข์ของเขาความสุขของคนดูเพราะมีแต่คนฆ่า

หน้าจอสตรีมของไร้พ่ายตอนนี้เต็มไปด้วยคนกดอีโมจิขำร้วๆ เมื่อนักแข่งคนเก่งช็อกไปแล้วกับสกอร์จบเกม ในขณะที่ตัวเขาได้คิล 20 ตาย 7 แต่แครี่ที่ยืนคู่กันควรจะคิล 20 ดันคิล 2 ตาย 25! ตายเยอะยิ่งกว่าตัวแทงก์ที่ไปยืนรับดาเมจแทนอีก เป็นนักแข่งมาสี่ปีกว่าเขาไม่เคยตายเกมไหนเยอะขนาดนี้มาก่อน

“ไม่เป็นไรครับ เริ่มเกมใหม่แล้วกัน”

คำพูดเหมือนไม่ติดใจแต่ก็ขมวดมุ่นจนคนดูขำกว่าเดิม ปรากฏเริ่มรอบใหม่ก็ยังเจอแครี่สไตล์เดิม จนรอบนี้ต้องเปิดชื่อไอเดี้อีกฝ่ายขึ้นมาดู ปกติเขาไม่ได้จำไอดีใครด้วยซ้ำ แต่วันนี้มันเกิดความสงสัยเต็มไปหมด ทำให้คนร่วมชมสตรีมสองแสนกว่าคนเห็นพร้อมกัน

‘Dearjyou_’ กับรูปไอคอนหน้ากว้างตลกๆ

จากที่ไม่เคยสนใจว่าจะเจอผู้เล่นแรงกี่ไหนมันก็คันไม้คันมือจนอดไม่ได้ต้องคลิกดูสถิติแครี่ฝีมือโดดเด่นคนนี้ ยอดออนไลน์ของเซิร์ฟเวอร์ไทยตอนนี้คือมีคนสามหมื่นกว่าคน แต่เขาดันกดเจอแครี่เดี่ยวจายูสองรอบติด หน้าต่างช่องสตรีมตอนนี้ระบบอัตโนมัติอ่านข้อความที่โดเนตมาสมน้ำหน้าเขาแล้วๆ

“มีความสุขกันใหญ่เลยนะ เตี่ยวรอก่อนแล้วกัน ค่อยกดหาห้องใหม่ เพื่อน้องกว้างเด้อจะไปอยู่ที่อื่นแล้ว”

ปกติการสตรีมของโปรเพลเยอร์จะมีโปรแกรมเซนเซอร์ชื่อผู้เล่น มันปิดบังกระทั่งชื่อผู้ร่วมทีม คนอื่นจึงไม่เห็นว่าแครรีที่เขาเจอลดหลายเกมนี้ชื่อ Dearjyou_ แต่จะเห็นแค่ De****ou_ ความเคยชินนี้ทำให้ไร้พ่ายลื้มว่าตอนนี้ตัวเองดันอยู่ไทย คอมพิวเตอร์ที่ใช้ก็ไม่ใช่เครื่องประจำที่สโมสรตัวเองที่ลงโปรแกรมป้องกันการเห็นไอดี ดังนั้นตอนนี้ทุกคนจึงเห็นชื่อ Dearjyou_ ปรากฏอยู่บนหน้าจอกว่า จะเห็นข้อความเตือนจากแอดมินก็ไม่นานแล้ว คอมเมนต์มีแต่คนหัวเราะและำชื่อน้องกวางเต๋อที่เขาตั้งให้

“ไม่ตามหาไอดีผู้เล่นทั่วไปนะครับ ห้ามรบกวนคนอื่น”

หลังจากรอไปห้านาทีก็ตัดสินใจใหม่อีกครั้ง แต่ปรากฏว่าทีมเดียวกันก็ยังมี Dearjyou_ แล้วเขายังไม่ทันพิมพ์บอกให้เลิกตัวแครรีเล่นง่าย ๆ เจ้าตัวก็กดเลือกสูดยอดแครรีเล่นยากอันดับหนึ่งของเกม เขารู้ว่าเกมนี้จะจบยังงั้

ท่าทางหมดหวังของไร้พ่ายถูกใจคนดู โดเนตรัว ๆ จนหน้าจอแพลตฟอร์มสตรีมมอ้งไม่เห็นข้อความปกติ ครีกรื่นคึกคักจนยอคนดูพุ่งไปสองแสนในยามเที่ยงคืน ไร้พ่ายจึงทำได้แค่กดบังคับให้ซัพพอร์ตตัวน้อยเดินดุ่ม ๆ ไปกับแครรีเพื่อไปตาย ตาย และตาย อีกทั้งรอบต่อไปและต่อ ๆ ไปก็ตาย ตาย ตาย ตาย ตาย และตาย

แรงก็เริ่มต้นระดับกลางที่เกมให้มาตอนนี้ตกต่ำไปจนถึงแรงที่ต่ำสุดจนไม่อาจจะต่ำไปได้มากกว่านี้ เพราะดันกดเจอน้องกวางเต๋อถึงห้าเกมติด! ซัพพอร์ต No.1 ของประเทศที่วาดฝันไว้กลายเป็นเรื่องตลกไปเลย

User [BP]TYLER มอบดาว 50,000 ดวงให้คุณ : ให้พี่สอนเล่นใหม่น้อง

“แอดมินรบกวนกดแบนไทเลอร์ตัวปลอมคนนี้น้นหน่อยครับ”

ไม่มีใครสงสัยเขาสักคน ตั้งแต่เล่นเกมมาไม่เคยแพ้ยับ แพ้หลุดร่วง แพ้ขายขึ้นหน้าขนาดนี้มาก่อน โลกครั้งนี้จะเป็นตำนาน [PB]RYP จึงเกิดระดับโลกเจอแคร์รี่ไทยทำร้ายตายสนิท

“มีหน่วยงานไหนเข้าช่วยเหลือฟ่ายหรือยัง”

เสียงเรียบอ่านข้อความซูเปอร์โดเนตที่ดังขึ้นมากลางจอแล้วทำได้แค่เฝ้ามปาก เขาจะใช้คำหยาบไม่ได้เพราะมันผิดกฎและจะโดนลงโทษห้ามแข่ง

“นั่นสิ ใครก็ได้ช่วยที คนเราคงไม่แพ้หกรอบติด มาครับ เรามาเริ่มกันใหม่”

พอเกมเข้าหน้าเลือกตัวละครสิ่งที่ไร่ฟ่ายทำคือรีบดูว่าทีมตัวเองมีใครบ้าง แล้วก็เหมือนเล่นหนังซ้ำเพราะในทีมเขายังคงมี Dearjyou_ คนดูเลยได้เห็นมือหนายกขึ้นเสยผมแรงๆ เปิดใบหน้าหล่อเหลา และในที่สุดข้อความแรกที่ไร่ฟ่ายพิมพ์ในช่องแชตก็ปรากฏขึ้นมา

HudChiew : ไปนอนใหม่แคร์รี่

บทสนทนาที่สุดท้ายก็นำไปสู่การโดน Dearjyou_ กดบล็อกเรียบร้อย เลิกหวังว่าเกมจะชนะเพราะแคร์รี่เดินเข้าไปตายอีกรอบ ซัปพอร์ตแบบเขาเลยได้แต่ปล่อยเมาส์ยอมตายไปด้วยกัน ระหว่างรอตัวละครไปเกิดใหม่ แผ่นหลังกว้างทั้งตัวพึงพนักเก้าอี้หันมาคุยกับคนดูแทน

“นี่ผมไม่ได้ใช้คำหยาบเลยนะ เขาบล็อกทำไม ก็แค่เป็นห่วง”

“ดึกตื่นป่านี้นคนสองแสนกว่าคนไม่หลับไม่นอนชวนกันเข้ามาสมน้ำหน้าผม”

“เปลี่ยนเป็นได้แรงก็ไทยด้วยจังเกิดแทนทันไหม”

แน่นอนว่าทุกคนล้วนตอบว่าไม่ทันจ้า ทั้งยังบอกให้เขาเล่น ชัปพอร์ตต่อไปอย่าท้อ คนเล่นไม่ท้อคนดูไม่ทิ้ง สถิติชนะรวดในลีก แชมป์โลกย่อยยับลงไปเรียบร้อยเพราะน้องกวางเต๋อ อยากจะกด ออกเกมไปซะตอนนี้แต่ก็ทำไม่ได้ เขาคือนักแข่ง เป็นโปรเพลเยอร์ สัญญาข้อหนึ่งคือห้ามออกเกมเพราะมันเสื่อมเสียชื่อเสียง ตอนนี้ จึงทำได้แค่อดทน อดทน และอดทน

หันไปอ่านชื่อสตรีมตัวเองแล้วเข้าใจจึงกดเปลี่ยนจากได้แรงก็ เซิร์ฟเวอร์ไทยด้วยชัปพอร์ตเป็น ‘นี่ไม่ใช่ RYP’ ทั้งยังคว้าแว่นตากันแดดมาสวมปิดหน้า จนสุดท้ายเกมจบลงด้วยความพ่ายแพ้ ตอนนี้หน้าจอสตรีมเกมอยู่ที่หน้าล๊อบบี้ ทำทนายระบบไปหลายเกม มาตอนนี้ไม่ได้คิดจะเล่นต่อแล้วเพราะหมดอารมณ์ จึงเริ่มเอย่ลา ทุกคน แต่ปรากฏว่าหน้าจอเกมของเขาดันได้รับข้อความจาก Dearjyou_ คนดูที่กำลังบอกไปถึงกับครีกรื้นขึ้นมาทันที

Dearjyou_ : *เรากดรีพอร์ตไอดีนายแล้ว สมน้ำหน้า!*

“ฮะ?”

ไอดีฮัดชีวพิมพ์ตอบไปยาวเหยียดแต่ระบบก็ขึ้นว่าอีกฝ่าย บล็อกเขาไปอีกครั้ง

“นี่เขาปลดบล็อกเพื่อมาทะเลาะกับผมแล้วกับบล็อกหนีเหวอ”

แล้วหลังจากนั้นไม่ถึงห้านาทีหน้าจอเกมของไร่พ่ายก็ขึ้น ข้อความอัตโนมัติจากระบบว่าไอดีโดนระงับการใช้งานสามวัน เนื่องจากไม่ได้ยืนยันตัวตน

“...”

ดึกคืนเที่ยงคืน เทรนดิโซเซียลมีเดียพล้นถูกยึดครองด้วยเรื่องราวของนักแข่ง **[BP]RYP** โบหน้าคมที่ซ็อกไปแล้วถูกนำไปทำมีมจนไร้พ่ายตื่นมาเจอกับข้อความสมน้ำหน้าจากเพื่อนร่วมทีม ทีมงานนักแข่งร่วมวงการที่สนิทกัน

“จะช้าแค่ไหนยังไงก็ตามห้ามรบกวนผู้เล่นอื่นนะ ไม่ต้องตกไปหาเขา เขาเป็นผู้เล่นปกติ แรงก็ได้สูงมาก ห้ามคิดว่าเขาเล่นไม่ดี เพราะเขาไม่ใช่คู่แข่ง ถ้าเขาเล่นเก่ง...ก็คงมาอยู่ที่มิดฟิลด์แบล็กแล้ว”

เลือกใช้คำที่น้องกวางเด๋อใช้มาพูดคุยกับทุกคนเดือนอีกรอบซ้ำๆ ก่อนจะจบไลฟ์สตรีมประจำวันไป หลังจากทีโปรแกรมไลฟ์สตรีมปิดลงก็ถอนใจเฮือกใหญ่เอนตัวพิงพนักเก้าอี้ที่นั่งไม่ค่อยถนัดมองโครงกระดูกปลอมที่ยื่นเด่นอยู่ริมห้องและมีหมีวอกคริสต์มาสสวมอยู่บนหัวกะโหลกแล้วคิ้วกระตุก หนังสือเรียนของนักศึกษาแพทย์วางเต็มอยู่ทุกที่ บริเวณที่เคยเป็นเตียงนอนถูกแทนที่ด้วยชั้นหนังสือและโซฟาเดเบดสำหรับนอนอ่านหนังสือ และเป็นที่นั่งนอนปัจจุบันของเขาด้วย

ห้องที่เคยเป็นห้องนอนของตัวเองกลับให้ความรู้สึกที่แปลกไปเมื่อไม่ได้กลับบ้านนาน ข้าวของเครื่องใช้ในห้องก็ไม่ใช่ของเขาแล้ว ตามคมปริศนาลึกน้อย เท้าคางกับโต๊ะคอมพิวเตอร์อัปาทหาวมืออีกข้างเปิดโทรศัพท์มือถือมาดูกล้องวงจรปิดดูลูกสาววัยสี่ขวบวันนี้พี่เลี้ยงส่งข้อความมาบอกแล้วว่าลูกกินข้าวได้ปกติ มีอาการแปลกที่เล็กน้อย

มองลูกสาวตัวเองนอนหลับสนิทจนพอใจก็วางโทรศัพท์มือถือลง ขยับเมาส์ไปดูสถิติแพรวดของตัวเองในโซเซียลมีเดียของจีน ขนาดวันนี้เขาใช้ภาษาไทยแปลกลับก็ยังสามารรถแปลออกมาได้

อย่างว่องไว ทั้งยังไม่ลืมเน้นย้ำว่าห้ามรบกวนผู้เล่นทั่วไป ห้ามไปตาม
ล่า Dearjayou_ ถ้าเห็นใครทำให้เกิดแสบแทนที่ ไร้พ่ายจึงกดโล่ง
ข้อความนั้นแล้วรีโพสท์ ใหม่ไลน์ถึงขยับไวขึ้นอีก เป็นปฏิกริยาปกติ
ของแฟนคลับที่จะแอ็กทิฟเวลาเห็นแอ็กเคานต์ [PB]RYP ของเขา
กดโล่งหรือรีโพสท์อะไรนอกเหนือจากประกาศของสโมสร ไร้พ่าย
อ่านข้อความที่แฟนคลับคุยกันเรื่องสตริมในวันนี้ พินิจพิจารณาไอดี
Dearjayou_ ที่คนแคปหน้าจอมาลง ความคุ้นเคยบางอย่างทำให้เขา
หยิบโทรศัพท์มือถือตัวเองขึ้นมาอีกครั้ง กดเปิดแอปสปีชีวที่ไม่ค่อย
ได้ใช้ตอนอยู่จีน แล้วกดค้นหาชื่อไลน์ Dearjayou

“ใช้ชื่อ Dearjayou_ หรือเปล่า”

การพูดคุยของแฟนคลับดึงดูดความสนใจของไร้พ่ายจนต้องมา
ตามอ่าน ปกติเขาไม่ค่อยอ่านเพราะมักมีคอมเมนต์แย ๆ ปนมาด้วย
ยิ่งวันไหนแข่งแพ้สโมสรยิ่งสั่งห้ามเข้าโซเชียลเพราะจะมีแต่คนมา
รุมด่า มีแค่ช่วงพักแข่งที่ไร้พ่ายจะเข้ามาดูบ้างว่าแฟนคลับพูดคุย
เรื่องอะไรกัน บรรยากาศช่วงนี้มักกลมเกลียวเพราะแต่ละสโมสร
ก็จะมีกิจกรรมในไลฟ์ให้แฟนคลับได้ติดตาม มีไลฟ์กับทีมอื่นบ้าง
หรือไปเล่นเกมอื่นบ้างแก้เครียด เหมือนที่เขาต้องมาเล่นซัปพอร์ต
เจจ Dearjayou_ ไปจนเก็บทรงไม่ไหว

ไร้พ่ายไม่เชื่อเรื่องบังเอิญ เขาเชื่อตัวเอง เชื่อสายตาและ
สัญชาตญาณตัวเอง นอกจากฝีมือการเล่นเกมน ความไวของมือ
สัญชาตญาณก็สำคัญ ในเกมที่มีแค่สามทางกับปาฝันใหญ่ ศัตรูจะ
โผล่มาตอนไหนก็ได้ ยิ่งตำแหน่งจึงเกิดยิ่งต้องกวาดตามองภาพรวม
ตลอดเวลาไม่ให้ฝันปาดตัวเองถูกฝ่ายศัตรูเข้ามาสร้างความลำบาก
แล้วยังต้องจับจังหวะเข้าไปบุกป่าฝั่งตรงข้ามยึดทรัพยากรด้วย

เขาเก็บข้อมูลจากบทสนทนาของแฟนคลับแล้วเปิดช่องต้อง

สงสัยที่ถูกพูดถึง Dearjyou_ เป็นนักแคสเกมแนว ASMR ในคลิป
กว่าร้อยคลิปแทบทั้งหมดคือการอัดคลิปเล่นเกม แต่มุมมองล่าง
มีวิดีโอซ้อนในกรอบทรงกลมขึ้นมาให้เห็นการถ่ายโคลสอัพมือเรียว
สวย เล็บสั้นตัดสะอาดสะอาดที่กำลังกดคีย์บอร์ดและเมาส์ นานที
จะมีตัวคนบ้างแต่ก็ถูกซ่อนไว้ด้วยฟิลเตอร์แมวจนไม่เห็นว่าเป็นใคร

เป็นช่องเล็กมีผู้ติดตามห้าหมื่น ยอดคนดูหลักพันปลายๆ
ไปจนถึงหมื่นปลายๆ ไร้พ่ายกดปุ่มเปิดดูทุกคลิปที่ใช้ฟิลเตอร์หน้า
แมว สังเกตสภาพแวดล้อม สังเกตท่าทาง เสื้อผ้า เขาใช้เวลาเกือบ
ห้าชั่วโมงไล่ซูมดูคลิปย้อนหลังเป็นร้อยที่ถ่ายมือคู่เดิมซ้ำๆ จนเวลา
ล่วงเลยไปถึงเช้าวันใหม่ในที่สุดไร้พ่ายก็เห็นคลิปเก่าช่วงแรกๆ ที่มี
กำไรเงินห้อยจู่รูปสายฟ้าปรากฏออกมา เป็นคลิปเดียวด้วยซ้ำที่
บ่งบอกตัวตนเจ้าของช่องได้ ยอดวิวไม่เคยเยอะ ทั้งเสียง ASMR ก็
ไม่ค่อยมีคุณภาพ แต่กลับเป็นคลิปที่ไร้พ่ายดูวนซ้ำถึงห้ารอบ ในที่
ที่สุดเสียงหัวเราะหุ่่มต๋าก็ดังออกมาเบาๆ

ยิ่งเห็นวันเปิดช่องวันแรกเมื่อสามปีก่อนก็ยิ่งมั่นใจ แผลหลัง
กว้างเอนพิงพนักเก้าอี้ ความอึดอัดในอกคล้ายได้รับการบรรเทา
ทดแทนด้วยความอบอุ่นบางเบา มุมปากยกยิ้มกับความรู้สึกที่ส่งมา
ถึงเขาล่าช้าไปสามปี...เลิกกันมาสี่ปีกว่า เดียร์ก็มีช่องนี้มาแล้ว
สามปี

กระทั่งวันเปิดช่องก็ตรงกับวันที่เราคบกัน

คนของเขายึดติดกับเรื่องวันสำคัญจะตาย :)

ตามทอแสงอ่อน หางตาแดงเรื่อเล็กน้อยเพราะอาการ
ง่วงจนแต่ยังคงฝันทนเปิดดูคลิปเก่าๆ ไปเรื่อย ๆ มองคนตัวพอม
ติดฟิลเตอร์หน้าแมวบังหน้าขยับเขยื้อนไปมา มองมือขาวเนียนที่
ขยับปลายนิ้วคล่องแคล่วบังคับตัวละครในเกม กระทั่งลาดไหล่พอม

บางทีไพล่พันเสื่อคอกว่างมาให้เห็นรำไร...เป็นคลิปเมื่อสองปีก่อน
“หึ...”

ตอนนี้รู้แล้วว่าเราสามารถหึงใครสักคนย้อนหลังได้ไปสองปี
และหงุดหงิดกว่าตรงที่จับความเปลี่ยนแปลงบางอย่างได้ คือเดียร์
เคยเล่นจิ้งเกิลตำแหน่งเดียวกับเขา แล้วจู่ๆ คลิปหลังๆ ก็เปลี่ยน
ไปเล่นแครรี หลังจากนั้นก็ได้ใส่กำไลห้อยจี้สายฟ้านั้นแล้วด้วย
...อย่าบอกนะว่าลืมกันแล้ว?

“ฝันไปเถอะ เดียร์จายู”

Chapter 3

น้องเกียร์

รายได้กินแกลบรายจ่ายติดแกลม!

ยังคงเป็นอีกวันที่เดียร์มีดแปดด้าน เงินเดือนห้าหมื่นผ่านไปไม่ถึงสองสัปดาห์เหลืออยู่สองพันเพราะจ่ายค่าเชิฟเวอร์ ค่าจ้างเพื่อนมาเทสต์แอปพลิเคชัน ค่าซอฟต์แวร์ ค่าโฆษณา จนเหลือเงินติดบัญชีอยู่เท่านี้ หักค่าน้ำ ค่าไฟคอนโด ค่าโทรศัพท์แล้วก็ไม่เหลืออะไรเลย ใช้ชีวิตผ่านบัตรเครดิตดวงเงินหมื่นห้าไม่กล้าแม้กระทั่งสมัครสมาชิกเน็ตฟลิกซ์และยูทูบพรีเมียม เงินที่ได้จากคอนเทนต์ ASMR ก็แค่พอมาช่วยประทังชีวิตไปวัน ๆ

โชคยังดีที่ออฟฟิศมีสวัสดิการขนม มาม่า และข้าวกลางวัน พร้อมเสริมฟรอมกรหน้าคอมพิวเตอร์ที่ต้องทำโอทีติดคืน ดังนั้นถึงจะเวิร์กฟรอมโฮมได้ แต่เดียร์ก็เข้าออฟฟิศแทบทุกวันเพื่อเอาชีวิตรอด ร่างโปร่งบางนั่งขัดสมาธิได้เสี้ยวสุดสี่เหลี่ยมอ้อย มัดผมจุกทรงน้ำพุ ปากคาบดินสอ ตามองจอแก้โค้ดจนตาล้า หันไปมองเพื่อนร่วมแผนกก็สภาพไม่ต่างกัน ทำไมต้องมาเป็นโปรแกรมเมอร์ด้วยนะ...

นักเรียนทุนอันดับหนึ่งของโรงเรียนมัธยมปลายชื่อดังระดับประเทศที่คนเข้าใจว่าจะสอบเข้าคณะแพทยศาสตร์เลือกเรียนวิศวกรรมคอมพิวเตอร์แทน เดียร์ไม่ได้อยากเป็นหมอ ไม่ชอบโรงพยาบาล และกลัวเลือด ภาพจำยังติดตาที่พ่อแม่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตในห้องฉุกเฉิน เขายังเป็นน้องเดียร์อายุหกขวบเท่านั้นเอง โรงพยาบาลเลยไม่ใช่สถานที่ที่เดียร์อยากจะใช้ชีวิตทั้งชีวิตอยู่ในนั้น แต่เลือกมาทำแอปสุขภาพเพื่อช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของยูสเซอร์แทน

เป็นความฝันที่เดียร์อยากจะทำให้สำเร็จ ตอนนี้ถึงไม่อดอยาก ตัดใจล้มเลิกไปกลางคัน เดียร์ต้องหาเงินทุนให้ได้ แต่เด็กจบใหม่คนหนึ่งจะไปหาโอกาสนี้มาจากไหน...โอกาสจากแฟนเก่าอะนะ

“หรือจะลองคุยกับเขาดู?”

ศักดิ์ศรีมันกินไม่ได้อะไข่ แต่จะให้ไปเจอไรฟ่ายตอนนี้เดียร์ก็ไม่กล้าพอ หวาดระแวง กลัวไปหมด กลัวจะถูกจับได้ว่ายังรู้สึกเหมือนเดิม สร้อยข้อมือรูปสายฟ้าที่ไร้ฟ่ายให้ก็ยังสวมอยู่ได้ทุกที่ทุกวัน ตะขอลูกก็ยังเอาไปซ่อน ตากลมได้กรอบแว่นละจากหน้าจอมา มองการแจ่งเตือนบนโทรศัพท์มือถือที่ตัดยอครบเครดิตค่าซัฟสไครบ์ สตรีมของ RYP ประจำเดือน

คนที่เงินในบัญชีติดลบแบบเขาทำงานขายวิญญาณเพื่อไปเลี้ยงดูผู้ชายที่เพิ่งได้เงินรางวัลหลายสิบล้าน ปากนุ่มเบะออกก่อนตัดสินใจจากหน้าคอมพิวเตอร์กลับคอนโด วันนี้ไม่ไหวแล้วพอกันที! เดินโหลเหลพาตัวเองออกจากออฟฟิศ กดจากชั้นที่ตั้งของบริษัทลงมาลิบปีข้างล่างตึกสำนักงานได้ก็เพิ่งจะรู้ว่าลิ้มเปลี่ยนรองเท้า ยังคงเป็นสลีปเปอร์หัวตุ๊กตาสวมอยู่บ้าน! ต้องเตะบัตรผ่านกลับขึ้นไปใหม่อีกรอบ แฮ่อออ

ออฟฟิศยามสามทุ่มแทบไม่เหลือใครแล้ว เห็นแต่แสงตะคุ่ม

จากบางโต๊ะที่ยังมีคนทำไอทีขายวิญญูณอยู่ บรรยายภาคโค้งเหวung แต่ไม่ทำให้เดียร์กลัวสักนิด ฝึมาเห็นสภาพเดียร์ตอนนี้อาจจะตกใจกว่าด้วยซ้ำ

หลังจากเปลี่ยนรองเท้าเรียบร้อยก็ได้ยินเสียงพูดคุยจากหน้าประตู จู่ๆ ไฟทั้งออฟฟิศที่ปิดสนิทก็เปิดสว่างขึ้นมาอีกครั้ง ตาสวยหรือล่งปรับให้เข้ากับแสงสว่างจ้า ก่อนจะเห็นท่านประธานคนใหม่ คุณนำของไร้พ่ายเดินนำผู้ขายร่างสูงผมสีดำแซมเทาคว้นบุหรืเข้ามาจากอีกฟากของชั้น เดียร์เบิกตากว้าง ระบบอัตโนมัติในสมองสั่งให้ย่อตัวลงเข้าไปซ่อนใต้โต๊ะทำงานตัวเองทันที ไร้พ่ายมาโผล่ที่นี่ได้อย่างไร

“คิดว่าไง ใช้ที่นี่ได้ไหม”

แล้วเป็นอะไรทำไมต้องมายืนหยุดอยู่ตรงนี้วะ ออฟฟิศตั้งกว้างใหญ่ ทั้งยังตกแต่งจะเป็นออฟฟิศติดแกลม มันเป็นอะไรต้องมายืนคุยในโซนกรรมกรโปรแกรมเมอร์ตรงนี้ หรือเพราะอยากมาคุโต๊ะคอมพิวเตอร์? อยากมาดูแมกนุกียี่สิบกว่าเครื่องวางเรียงกัน?

“ก็ใช้ได้ แต่คงใช้ชั่วคราว ไม่อยากให้ใครเห็น พนักงานที่นี่มีคนต้องทำไอทีใช้ไหมครับ”

“อือ ไซ้ ไซ้ไปก่อนแล้วกัน เรื่องบ้านถึงไหนแล้ว”

“หาอยู่ หายากกว่าที่คิด ผมไม่มีเวลาไปดูเองเลย แต่ก็ต้องหาให้ได้เพื่อลูก”

“เพื่อลูกก็ทนหน่อย ไม่ได้ตัวคนเดียว”

อะไรนะ! ใครมีลูก?

“ผมก็ไม่อยากฝากคนอื่นเลี้ยงลูกเหมือนกัน ผมเป็นคุณพ่อวัยรุ่นที่มีความรับผิดชอบ”

“แต่ดันมีลูกก่อนแต่ง”

ท่านประธานควมตำแหน่งน้ำของไร้พ่ายหัวเราะเบา ๆ ไร้พ่าย
เองก็ซ้ำด้วย มันตลกตรงไหน

“ถึงจะเป็นลูกที่แย่ แต่จะเป็นพ่อที่ดี”

เสียงทุ้มต่ำติดๆเล็กน้อยกลับทำให้คนแอบฟังอยู่ใต้โต๊ะหัวใจ
วูบไหว เหมือนมีคนเออะไรฟาดหัว ยิ่งกว่าไร้พ่ายมีแฟนใหม่คือ
ไร้พ่ายมีลูกแล้ว! ทั้งยังเป็นลูกสาว! เดียร์นั่งกอดเข้าหม่อมอยู่ใต้โต๊ะ
ไม่ได้รับรู้เรื่องอื่นที่ได้ยินอีกเลย ตกอยู่ในภาวะจันกระทั่งไฟออฟฟิศ
ปิดสนิทลงอีกครั้งถึงได้สติกลับคืนมา คนก็หายไปแล้ว เหลือแต่
ตัวเองที่ยังอยู่จุดเดิม

สี่ปีกว่าที่ผ่านมาได้เปลี่ยนไร้พ่ายเป็นคนอื่นไปแล้วจริงๆ

เดียร์พาตัวเองออกมาจากใต้โต๊ะ ทั้งตัวลนงงเก้าอี้ทำงาน
หมดแรงแม้แต่จะกลับบ้าน สมองคิดอะไรไม่ออก ระบบขัดข้องจนรวน
ทำได้แค่เปิดแมกบุ๊กอีกครั้งเพื่อทำงานต่อ มีแต่งานนี้แหละที่จะอยู่
เคียงข้างกันตลอดไป งานคือเงิน เงินคืออนาคต เหลือวันนี้สบาย
วันหน้า รักษาน รักษาน รักษาน

เม้มปากแน่นกลืนความรู้สึกที่แตกสลาย เริ่มเขียนโคด
งานของตัวเองอีกครั้ง เสียงคีย์บอร์ดดังตึกตักๆ ไปเรื่อยๆ จน
โทรศัพท์มือถือดัง มีคนโทร. ไลน์เข้ามา

“พีวี่ช”

เสียงอ่อนระหอยไรแรงรับสายพีชชาย

[ฮัลโลเดียร์ ได้ยินไหม]

เสียงซำรากับโทร. จากกลางทะเลได้ยินตืดๆ ชัดๆ พีวี่ชคง
อยู่บนเกาะที่ไปถ่ายซีรีส์ สัญญาณขาดๆ หายๆ แล้วเสียงยังดีเลย

“ไม่ค่อยชัด พีวี่ชเป็นไงบ้าง”

[สัญญาณห่วยมาก ฟืออยู่บนเกาะ เกาะไหนก็ไม่รู้ ยุงโคตร

เยอะ เดียร์เรื่องเงิน...ไม่ต้อง...พี่...หาให้...]

“อะไรนะ”

[...หา...แล้ว ให้ นะ]

“ฮะ?”

แล้วสัญญาณก็ตัดไป กดโทร. กลับไปก็ไม่มีใครรับ เกาะที่พีวิช
อยู่คงสัญญาณแท้จริง ๆ กำลังจะพิมพ์ข้อความไปถามว่าเรื่องอะไร
บนหน้าแชตก็มีข้อความจากพีวิชส่งมารัว ๆ เหมือนพีวิชจะส่ง
นานแล้วแต่ส่งไม่ไป จนกระทั่งต่อเน็ตได้มันถึงขึ้นรว ๆ ส่วนมาก
ก็เป็นข้อความโวยวายว่าเน็ตกากจนถึงอันล่าสุด

Wish : โทร. ไปเบอร์นี้ 09X-XXXXXX1 มีคนอยากลงทุน

หลังจากนั้นพีวิชก็ไม่อ่านไลน์อีกเลย เดียร์ถามรายละเอียด
ไปก็ไม่ได้ตอบกลับมา สัญญาณคงหายไปแล้ว ถ้าอารมณ์ปกติว่านี้
เดียร์คงจะเข้ากับความสัมพันธ์ติด ๆ ดับ ๆ ของพี่ชาย ตลอดที่เรา
พยายามคุยกันแต่ไม่รู้เรื่องอะไรสักอย่าง แต่เขาไม่ได้อยู่ในอารมณ์
นั้นเลย กระทั่งเรื่องที่พีวิชช่วยหาคนลงทุนให้ก็ไม่อาจทำให้ใจฟู
เดียร์เหมือนต้นไม้ตายซากที่ยังเหลือพลังชีวิตน้อยนิดเพื่อทำงาน
ทำงาน และทำงาน

เงยหน้ามาอีกทีก็ใกล้จะสี่ทุ่มแล้ว ทั้งโซนนี้เหลือแต่เดียร์ที่นั่ง
ทำงานอยู่คนเดียว ควรกลับบ้านได้แล้ว วันนี้เหนื่อยพอแล้ว เหนื่อย
จนไม่มีแรงจะคิดอะไร กลับถึงห้องรับรองว่าหลับสนิท

ร่างบางแบกเป้สีฟ้าสดใสเดินลากขาฝ่าความมืดออกจาก
ออฟฟิศไปที่ลิฟต์อีกครั้ง ปากหาวหวิด ตาปริบใกล้จะปิด หัวเอียง
จนแว่นเกือบหล่น พอติดที่ลิฟต์ตรงหน้าเปิดออก ลากเท้าพาร่าง

เกือบจะไร้วิญญาณของตัวเองเข้าไปทันที แต่เพราะหลับตาจึงไม่เห็นว่ามีคนข้างใน หัวจึงชนเข้ากับใครอีกคนที่เดินสวนออกมา ชนไม่แรง แต่ทรงตัวไม่ดีถึงกับตัวเอียงจนเกือบล้ม ดีที่คนตรงหน้าคว่ำตัวกลับ มาจนปลายจมูกกระแทกไหล่อีกฝ่ายเต็ม ๆ กลิ่นน้ำหอมผู้ชายจาง ๆ โอบล้อมอยู่รอบตัว

“ขอโทษครับ ๆ ไม่ทันมอง”

“ไม่เป็นไร...”

ราวกับคอยดิดสปริงเต็งจากปลายเท้าขึ้นมองคนตรงหน้า ตาปรือเบิกกว้าง ระยะโคลสอัปขนาดนี้เดียร์เห็นองคภาพพบน ใบหน้าที่ลึ้มไม่ลงได้ชัดเจน ปากบาง จมูกโด่ง ทรงผมสั้นสีดำแซมเทา หม่นคาดแว่นกันแดดเปิดหน้า คิ้วเข้มเล็กขึ้นเล็กน้อยเมื่อเห็นว่าเป็น เดียร์ ในมืออีกฝ่ายถือแก้วน้ำ สีหน้าปรากฏร่องรอยความแปลกใจ “เดียร์?”

“อ่า...สวัสดี”

เจอกันอย่างเป็นทางการในรอบสี่ปีกว่าเดียร์มีคำพูดเดียวที่จะมอบให้เท่านั้นแหละ ก่อนเนื้อในอกซ้ายที่นึกว่าตายไปแล้วกลับเต้นร่วเป็นปลาได้น้ำ การพบกันแบบไม่ตั้งตัว อีกทั้งสติยังไม่มี ทำให้การทำงานของสมองถูกแทนที่ด้วยระบบอัตโนมัติไหลอด ปลายเท้าพลันขยับถอยหลังหนี มีอริบยืนไปกดปิดลิฟต์ร่ว ๆ ไร้พ่ายก็คงตกใจเหมือนกันจึงยืนไม่ขยับ เดียร์เห็นอีกฝ่ายจะยกแขนขึ้นมากันลิฟต์ปิดแต่ไม่ทัน

“เดี๋ยว!”

เดี๋ยวก็น้ำแล้ว!

“น้องเดียร์!”

เสียงตะโกนลอดเข้ามาก่อนทุกอย่างจะอยู่ในความสงบ

เมื่อลิฟต์ปิด แก้มอุ่นร้อนผ่าว ไม่นิโคนที่ถือวิสาสะมาเรียกน้องเดียร์
อายุก็เท่ากันมาเรียกน้องเรียกน้อง!

สาบานว่าเมื่อก่อนที่บังคับให้ไร้พ่ายเรียก ‘น้องเดียร์’ แล้ว
แทนตัวเองว่า ‘พี่พ่าย’ ก็เพราะอยากแกล้งแฟนหนุ่มหน้าหนึ่งที่ทำตัว
เป็นหมาป่าเดียดายนั่นแหละ เวลาคนหน้าหนึ่งเงินมันน่ารัก มัน
ใจน้อย มันหัวใจพองโต เพราะไร้พ่ายเป็นแบบนั้นแค่กับเดียร์ แต่
ตอนนี้คำพูดพวกนี้ไม่ควรถูกนำมาใช้อีกแล้ว เรื่องของเรามันจบไป
แล้ว และ...ไร้พ่ายก็มีหวานใจใหม่แล้ว น้องเดียร์อะไรนั้นก็ควรจะ
หายไปเหมือนกัน

แล้วดึกตื่นป่านนี้ไม่กลับบ้านกลับช่อง มาทำอะไรที่ดึก
ออฟฟิศคนอื่น? และคำตอบก็มาจากหน้าจอโทรศัพท์มือถือขึ้นการ
แจ้งเตือนเพราะสมัครเป็นเมมเบอร์ช่องของ RYP เดียร์รับสวมหูฟัง
หยิบโทรศัพท์มือถือมาเปิดโปรแกรมสตรีมมิ่ง เห็นหน้าแรกที่ระบบ
ปิกหมดเอาไว้นิสต์ [PB]RYP

ช่องสตรีมเมอร์ที่ RYP มีแค่สามตัวอักษร ด้านหน้ามีไอคอน
ออฟฟิเชียลของสโมสรพิตช์แบล็กที่มีเฉพาะคนดังยอดฟอลหลัก
ล้าน เป็นคนดังที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว หรือสังกัดทีมอีสปอร์ตที่
ได้รับการยอมรับ เพิ่งขึ้นสตรีมแต่ยอดคนดูเพิ่มถึงหลักหมื่นปลายๆ
ในห้า นาที คนดูของ RYP เยอะอยู่แล้ว ยิ่งช่วงแข่งชนะเลิศแชมป์โลก
ยอดคนดูพุ่งไปถึงหลักล้าน คนกดหัวใจกับกดส่งของขวัญในไลฟ์
เร็วเหมือนปลาชว่ายแยงชนมปิง

นักแข่งสังกัดพิตช์แบล็กมีตารางไลฟ์ที่แน่นอนเพื่อเก็บชั่วโมง
สปอนเซอร์ให้ครบ ทั้งยังเข้มงวดกับการมาไลฟ์ตรงเวลา ไม่มีใคร
มาไลฟ์สตรีมสายสักคน จะไลฟ์จะสตรีมอะไรก็ได้ไม่จำเป็นต้องเล่น
เกมอย่างเดียว มีบ้างที่ทั้งทีมจะไลฟ์พร้อมกันเวลามีกิจกรรม ไลฟ์